

ADLAD TILL ÅKERFELDT

Tallinn (tidigare namn även Reval) är Estlands huvudstad och största stad, belägen vid Finska viken i den norra delen av landet. Folkmängden uppgår till cirka 430 000 invånare. Gamla staden i Tallinn sattes 1997 upp på Unescos världsarvslista. Staden var i svensk besittning 1561–1721.

När Gustav Vasa 1550 grundade Helsingfors var en av de främsta orsakerna viljan att konkurrera ut hansestaden Reval. Några år efter grundandet utbröt krig mellan Ryssland och Tyska orden i Baltikum, som flyttade den ryska exporthandeln till Viborg. 1561 anslöts norra Estland inklusive Reval till det svenska väldet.

Olof Hemmingsson var länsman Tuhundra härad 1605-1609 och bodde i Ösby i Lundby socken, Västmanlands län. Han var gift två gånger och hans andra fru hette Marit Eriksdotter, dotter till Erik Hansson. Tillsammans fick de sonen Johan Olofsson som senare adlades Åkerfeldt.

Johan Olofsson arbetade så väl under Gustav II Adolfs och Axel Oxenstjärna att han blev adlad. JO tjänstgjorde vid Gränse-Kommissionen i Estland och Borgrätten på Revals slott. Johan Olofssons chef var Axel Oxenstjärnas brorson. Olofsson blev adlad för sin tjänstgöring under hans styre. Gustaf Oxenstierna (1613–1648) Gustaf Gabrielsson Oxenstierna (brorson till Axel Oxenstjärna)

Barn:
Johan Olofsson (död 26 mars 1661), son till Olof Hemmingsson och senare avlad. Bosatt i Estland och var förvaltare på Axel Oxenstiernas estländska gods. Han tjänstgjorde hos greve Magnus Brahe Axholm 1610-1611. Blev senare anställd vid gränskommissionen i Estland och i borgrätten på Revals slott augusti 1632 och slutade tidigast maj 1645. Gift med Märta von Hartwig och de fick tillsammans 8 st barn.

Urban Åkerfeldt, var ryttmästare 1651. Han blev stämd för ärekränkning av sin svåger Mattias Hjulhammar men ursäktar sin frånvaro med sjukdom. Gift med Remunda Claudina Stein von Steinhausen.

**Olika skäl till att bli adlad
 I stället för att adla biskopar,
 som tillhörde det andliga
 frälset, kunde deras barn adlas
 och få representation i det
 världsliga frälset, det vill säga i
 det adliga ståndet. Men det
 förekom även att personer blev
 adlade mot ekonomisk
 ersättning eller åtaganden.**

Åkerfeldt

Olof Hemmingsson var länsman Tuhundra härad 1605-1609 och bodde i Ösby i Lundby socken, Västmanlands län. Han var gift två gånger och hans andra fru hette Marit Eriksdotter, dotter till Erik Hansson. Tillsammans fick de sonen Johan Olofsson som senare adlades Åkerfeldt.

Johan Olofsson arbetade så väl under Gustav II Adolfs och Axel Oxenstjärna att han blev adlad. JO tjänstgjorde vid Gränse-Kommissionen i Estland och Borgrätten på Revals slott. Johan Olofssons chef var Axel Oxenstjärnas brorson. Olofsson blev adlad för sin tjänstgöring under hans styre. Gustaf Oxenstierna (1613–1648) Gustaf Gabrielsson Oxenstierna (brorson till Axel Oxenstjärna)

Barn:

Johan Olofsson (död 26 mars 1661), son till Olof Hemmingsson och senare avlad. Bosatt i Estland och var förvaltare på Axel Oxenstiernas estländska gods. Han tjänstgjorde hos greve Magnus Brahe Axholm 1610-1611. Blev senare anställd vid gränskommissionen i Estland och i borgrätten på Revals slott augusti 1632 och slutade tidigast maj 1645. Gift med Märta von Hartwig och de fick tillsammans 8 st barn.

Urban Åkerfeldt, var ryttmästare 1651. Han blev stämd för ärekränkning av sin svåger Mattias Hjulhammar men ursäktar sin frånvaro med sjukdom. Gift med Remunda Claudina Stein von Steinhausen.

Claes Åkerfeldt (död omkring 1674), var proviantmästare vid tyska armén 1632-1648 och var däremellan även fången. Gifte sig med sin bror Urbans svägerska Maria Elisabet Stein von Steinhausen 7 år efter att hennes förste make dött.

Elias Åkerfeldt, ryttare vid överste Arentsens regemente 1643 då han blev tillfångatagen och förlorade allt han ägde.

Johan Åkerfeldt, löjtnant och utstod den svåra belägringen av Stettin 1676, därefter blev kapten vid Campenhausens regemente i Riga. Gift med Sabina Wulf i hennes andra gifte.

Herman Åkerfeldt, kaptenlöjtnant. När hans bror Urban dog och efterlämnade sig omyndiga barn kontaktade Herman grevinnan M.S de la Gardie att förbarma sig över broderns små omyndiga barn. Gift med Maria Elisabet von Graman.

Catharina Åkerfeldt, gift med majoren Lorentz von Werdenhoff

Anna Maria, gift med Salomon von Schubben, men blev änka 1662.

Elisabeth, gift med ryttmästaren Johan Jurgen von Helffreich

Adlad 1646-06-19 introd. 1650. Utdöd 1836-11-24.

Medlemmar av ätten skrevo sig och kallades Ackerfelt och von Ackerfeldt.

Carl Henrik (son av Nils Henrik, tab 10), född 1793-12-28 på Tynningö. Extra ordinarie tjänsteman i riksbanken 1810-11-23. Ord. kontorsskrivare därst. 1814-10-06. Extra kanslist vid riddarhuset 1816-11-27. Hovjunkare 1817-01-28. Död 1823-12-01 i Stockholm. Gift där 1821-01-20 med stiftsjungfrun Christina Ulrika Kuhlhielm, född 1791-11-27 i nämnda stad, död där 1832-07-01, dotter av majoren Carl Fredrik Kuhlhielm, och Anna Christina Amberg.

Barn:

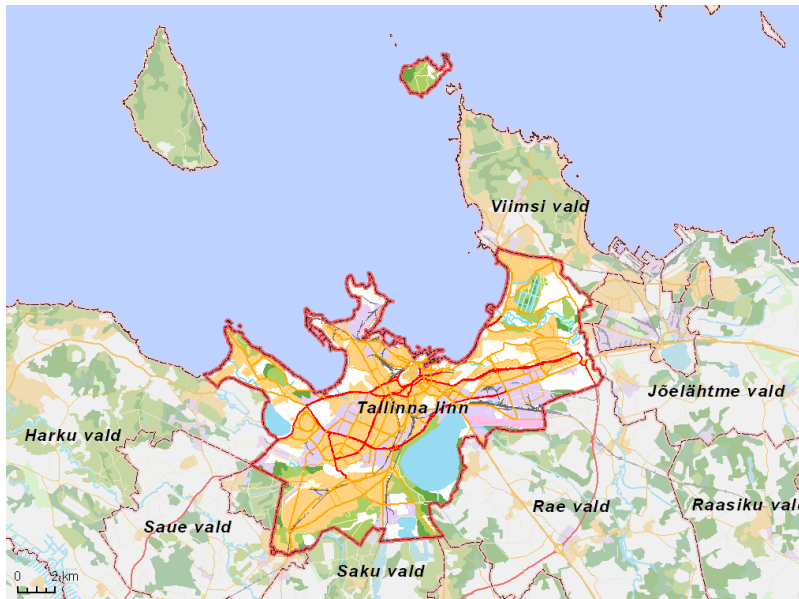
Christina Carolina Juliana, född 1822-01-29 i Stockholm, död 1863-04-18 Flor. Gift 1847-02-27 i Stockholm med kaptenen vid Hälsinge regemente, skeppsmätaren i Luleå, RSO, Alexis Villehad Hallström, född 1817-03-31 i Söderhamn, död 1879-08-02 i Luleå.

**Olika skäl till att bli adlad
I stället för att adla biskopar,
som tillhörde det andliga
frälset, kunde deras barn adlas
och få representation i det
världsliga frälset, det vill säga i
det adliga ståndet. Men det
förekom även att personer blev
adlade mot ekonomisk
ersättning eller åtaganden.**

Åkerfeldt

När Gustav Vasa 1550 grundade Helsingfors var en av de främsta orsakerna viljan att konkurrera ut hansestaden Reval. Några år efter grundandet utbröt krig mellan Ryssland och Tyska orden i Baltikum, som flyttade den ryska exporthandeln till Viborg. 1561 anslöts norra Estland inklusive Reval till det svenska väldet.

Efter en överenskommelse i Wilno med Sigismund II Augustus och hans representanter (särskilt Mikołaj "den svarte" Radziwiłł), sekulariserade den sista livländske ordensmästaren, Gotthard Kettler, orden och konverterade till lutherdomen. För sin ätt skapade han hertigdömet Kurland och Semgallen som reträttplats. Huvuddelen av återstående landområden övertogs av storhertigdömet Litauen. Staden Reval och adelsförsamlingarna i landskapen Harrien, Wierland och Järven i Norra Estland ansökte om att få komma under den svenske kungen och när livländska kriget slutar 1583 har Sverige erövrat norra och västra Estland. Staden var i svensk besittning 1561–1721, men efter Stora nordiska kriget kom den under ryskt herravälde och blev huvudort i guvernementet Estland.

**Dombergets slott,
estniska: Toompea
loss, i
finlandssvenska och
historisk rikssvenska
även Revals slott, är
ett slott på
Domberget i Gamla
staden i Tallinn.
Borgens äldsta
föregångare
uppfördes omkring
800-talet och
byggdes ut efter den
danska erövringen
på 1200-talet till en
omfattande
borganläggning, vars
yttermurar till stor
del är bevarade.**

**Slottets medeltida yttermurar. Till höger
tornet Långe Hermann.**

Dombergets slott

Tallinn (tidigare namn även Reval) är Estlands huvudstad och största stad, belägen vid Finska viken i den norra delen av landet. Folkmängden uppgår till cirka 430 000 invånare. Gamla staden i Tallinn sattes 1997 upp på Unescos världsarvslista. Staden var i svensk besittning 1561–1721.

Svenska Estland

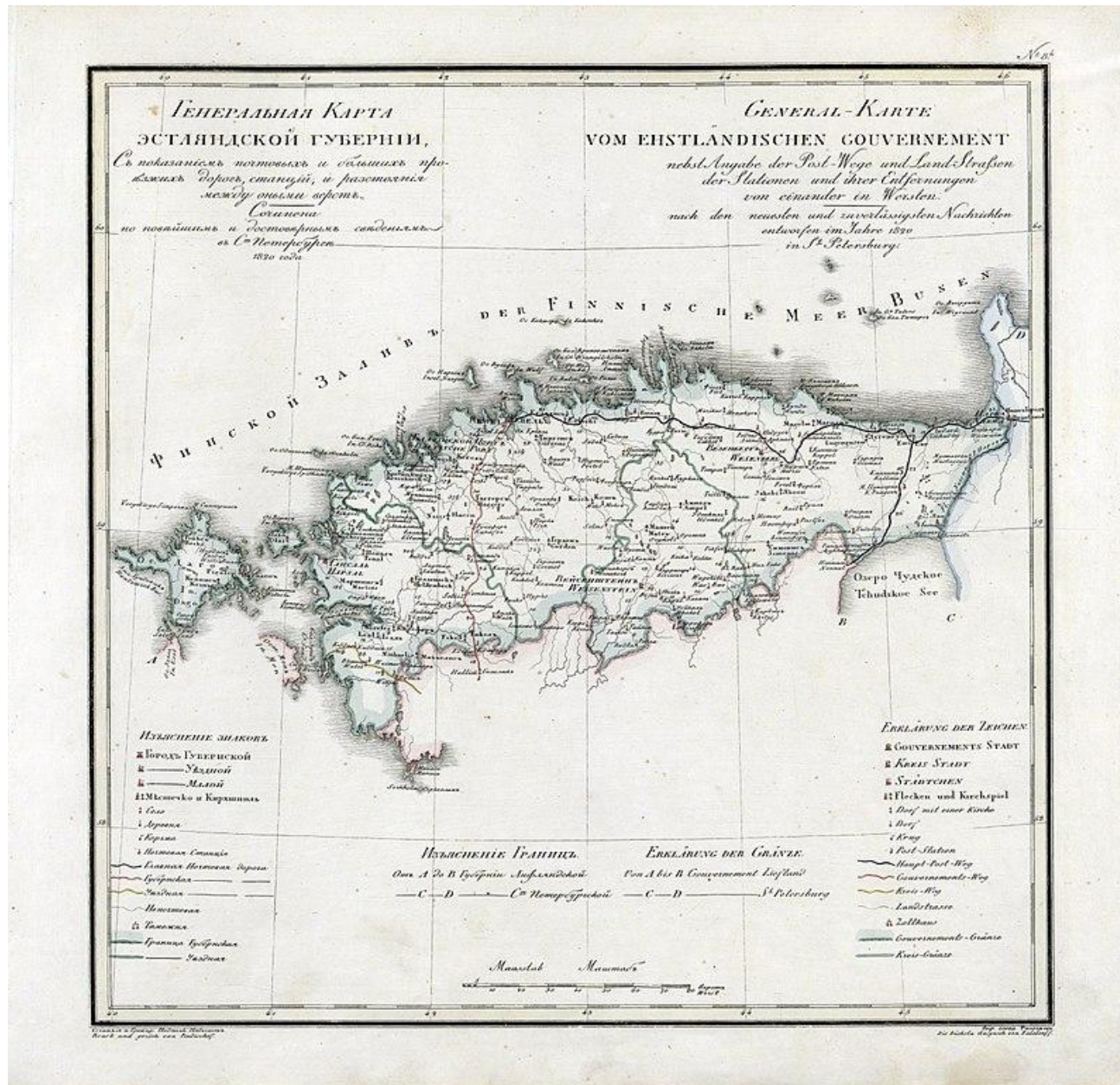
Svenska Estland var en av Sveriges tre baltiska besittningar under Stormaktstiden. Alla tre gick förlorade till Ryssland vid Freden i Nystad år 1721.

I rikets försvar deltog Estland endast med adelns rusttjänst (Estländska adelsfanan), men i de fasta platserna, särskilt Reval, fanns ständiga garnisoner av värvade svenska trupper, i vilkas underhåll landet deltog, överbefälet fördes av generalguvernören. Gustaf Oxenstierna (1613–1648) Gustaf Gabrielsson Oxenstierna var **son till Gabriel Gustafsson Oxenstierna, och brorson till Axel Oxenstierna.**

Han blev landshövding i Västmanland 1639, och var 1642–45 guvernör i Reval samt över Estland, i vilken befattning han 1646 efterträddes av sin kusin Erik Axelsson Oxenstierna. 1645 blev Gustaf Gabrielsson Oxenstierna riksråd samt kansliråd.

Svenska Estland

Redan 1558 begärde landmästaren Gotthard Kettler hjälp av Gustav Vasa, men varken denne eller Erik XIV ville gå in på hans överdrivna anspråk. Underhandlingarna med honom avbröts, men Erik XIV lovade Reval på dess begäran skydd, under villkor att staden gav sig under Sverige. Kettler hade under tiden fått hjälp av Polen och förlagt en avdelning polska trupper till slottet i Reval, men 1561 kom Klas Kristersson Horn till Reval och tvang den polska besättningen till kapitulation. Efter långvariga underhandlingar med Horn avlade Revals borgerskap samt ridderskapet i Harrien, Wierland och Jerwen trohetseden till kungen av Sverige, varemot denne 2 och 8 augusti 1561 stadfäste deras gamla privilegier, fri- och rättigheter, sådana Estland fått dem av ordensmästarna.

Guvernementet Estland (ty. Esthländisches Gouvernement, ry. Эстляндская губернія, est. Eestimaa kubermang) var ett guvernement i Kejsardömet Ryssland 1721–1917. Det bildades ur den forna svenska provinsen Estland och utgör norra delen av dagens självständiga Estland.